

Publicerad 2010-04-07 11:25 av Göran Hansson

En kärlek på avstånd

Så nära bredvid

Hon kom som en krusning från spegelblank sjö
och satte sig bredvid på gräset.
Den kyliga vinden tog hastigt adjö
och blåste sig bort över näset.
Men solen blev kvar
och stillheten var
så levande, riktig och sann;
Hon fyllde min hand
med vishetens sand
en höstkvald då himmelen brann.

Det hördes i fjärran långt bort en trumpet
till malmklockans dånande slag -
och strandängen glödde till höstens förtret,
i sanning, en märkvärdig dag
Det vackra jag sett
den dröm jag beträtt
var evighet, nutid och ljus
Mitt livs sakrament,
en slags transcendent -
så kom hon ur vågornas brus.

Hon tog mina händer så nära intill
och ljuset kröp närmare oss.
Med ögon så djupa att tiden stod still,
blev drömmen till trånande bloss.
Och uppfylld och matt
blev kvällen så natt,
och vindarna andades frid.
Så fick tankarna gro
nära himmelens bro;
med en ängel så nära bredvid?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Göran Hansson med Poeter.se id #32815 innehar upphovsrätten